

# Neděle Svaté Trojice

Nu6,22-27

7.6.2020

Pozdrav:

Ve jménu Boha Otce, Syna i Ducha svatého.

Introit: Ž31, 17; Ž80, 4

Rozjasni tvář nad svým služebníkem, když tě volám;  
ať jsou zahanbeni svévolníci, ať v podsvětí zmlknou.  
Bože, obnov nás, ukaž jasnou tvář a budem zachráněni.

Píseň: 5

Čtení: Jan 3, 1-15

Píseň: 390

Kázání: Nu6, 22-27

Jak souvisí dnešní text s Nedělí Trojiční? Jak souvisí text s dnešní nedělí? Zvykli jsme si Áronské požehnání, tak se text nazývá, slýchat na konci bohoslužeb. Áron a jeho synové mají takto žehnat synům a dcerám izraelským.

Před tímto požehnáním je řada textů, které ustanovují řád lévičů a áronovců, jejich svatost, oddělenost. Jde tedy o posvěcování kněží a lidu. Vy jste mi kněžstvem svatým, vysloví apoštol Pavel. Vysloví to nad uvěřivšími křesťany. Vysloví to i nad námi, jako těmi, kteří jsme se nechali oslovit příběhem Ježíše Krista.

*Hospodin ti požehnej a opatruj tě.* První z trojiny požehnání. Kdy Hospodin nám požehnal naše kroky? Kdy nás opatroval? A jak se vlastně požehnání projevuje? Co si pod tímto pojmem máme představit? Trochu jsem znejistěná, když sama sobě kladu tyto otázky. Mám zde vystříhnout dogmatické formule, nebo se snažit tyto pojmy přeložit do řeči, které porozumíme?

*Hospodin ti požehnej a opatruj tě.* Vraťme se do minulosti. Minulost vlastně určuje naši budoucnost. To, co je nám přáno do budoucna, se již odehrálo v plnosti v minulosti. Uděje se však v budoucnosti?

Požehnání jsme zažili jako Izraelci. Izraelci dostali dar stvoření. I my jsme byli postaveni do tohoto pro člověka dobrého stvoření. I my smíme zakoušet a zakoušíme krásu stvoření. A věříme, že náš kosmos, ve kterém žijeme, je dobré Boží stvoření.

Dostali jsme i dar svobody. Bylo to tehdy, když nás Bůh uchopil za ruku a vyvedl nás ze všech zajetí. Zajetí, které náš život ujařmovaly. Život, který byl smýkáme našimi falešnými

představami o Bohu, lidech, o nás. Život, který ochromily naše sebestřednost, sobectví, uzavřenost. Tak tento dar svobody jsme obdrželi. Tak toto požehnání darů smíme od našeho Boha stvořitele nejen očekávat, ale i přijímat, když se rozejdeme do svých domovů.

Dary Hospodina, Boha zástupů, a ještě něco od Boha v nebesích si vyprošujeme, než se rozejdeme do všedních dnů. Ochranu. Opět se můžeme optat, kdy nás Hospodin opatroval, kdy nás vedl? Bylo to opět při té dlouhé cestě. Cestě ke svobodě. Cestě pouští, kdy se nejen izraelský lid, ale i my učili žít s Bohem. Kolikrát v našem životě nás Bůh opatroval a vedl? Kolikrát jsme se nechali vést? Kolikrát jsme se na cestě ke svobodě nechali svést z cesty vedoucí do Božího království?

Tak tedy i dnes *Hospodin ti požehnej a opatruj tě*, když budeme vycházet z kostela.

*Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář, a buď ti milostiv.* Druhé z trojiny požehnání. A opět, kdy to bylo? Jak se to může projevat dnes? Kdy jsme zahlédli Hospodinovu *rozjasněnou tvář*? Bylo to tehdy, když jsme zahlédli tvář Ježíše Krista. To Bůh se nám dal poznat v Ježíši z Nazareta. To sám Hospodin sestoupil k nám, aby nám ukázal život ve svobodě Boží. I my rozeznáváme tváře našich blízkých, podle nich je můžeme nejen poznat, ale i oslovit. I my můžeme poznat na životě, smrti i zmrtvýchvstání Ježíše Krista laskavou a milosrdnou tvář samotného Hospodina. Na této tváři se máme orientovat, takto máme žít. A když nebudeme vědět, otevřeme slova Písem a tam hledejme na naše jednání odpovědi.

Co s tou milostí, kterou nám má tato *rozjasněná tvář* udělit? Jako by v tomto požehnání zazněl osten naší člověčí ohraničenosti. Jako by nám tato slova říkala: Je nad vámi moje rozjasněná tvář, ale. Tato tvář prosvítí a osvítí vše, co nekoresponduje s životem, smrtí i zmrtvýchvstáním Ježíše Krista. A potom Bůh i Ježíš Kristus *buď* nám *milostiv*. Ano, díky milosti Ježíše Krista můžeme žít, radovat se, truchlit, následovat, milovat toho nepochopitelného Boha. S milostí Kristovou i dnes budeme vycházet do všedních dnů.

*Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem.* Třetí z trojiny požehnání. A opět, kdy se tak děje? Jak se stane, že budeme upokojeni a utěšeni?

Tak, již jsme si pověděli, jak se stane, že smíme na životě smrti a vzkříšení rozpoznat tvář samotného nepochopitelného Boha. Jak jej můžeme milovat díky tomu, že nás opatruje? Díky jeho milosti. Nyní následuje pokoj. Jak se to stane, že naše srdce, mysl, náš život bude upokojený, pokojný?

Nevím, ale věřím. Věřím, že *Pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, hájiti bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši.* (Fp 4, 7) Toto zaslíbení se naplňuje ve chvílích, kdy kolem vše burácí, kácejí se trůny, podlamují se nám nohy. Děje se tak díky Duchu svatému, ve kterém můžeme zažít ten pravý šalom, pravý pokoj. Kdy ve víru vichřic přechkáme vše ve skrytí nejvyššího.

Dnešní neděli slavíme neděli svaté trojice. Tři osoby v jednom. Trojí požehnání jednoho trojjediného Boha, který nám žehná.

Ještě bych chtěla povědět jedno. Toto požehnání jsme obdrželi díky Ježíši Kristu jako královské kněžstvo, lid zvláštní. A tak, až budeme vycházet dnes z kostela, buďme si vědomi toho, že jej všichni máme udělovat lidem kolem. Toto požehnání nepatří jenom nám, kteří víme, ale i těm, kteří jsou okolo nás. Díky, našim žehnajícím rukám obdrží něco, co může změnit jejich životy.

Píseň: 682

Večeře Páně